

at det var et Spørgsmaal, som det af forskellige Grunde vilde være rigtigt at faa fremdraget.

Trier: Den ærede Ordfører sagde, at den samme Mand jo umuligt kunde have to forskellige Meninger. Men det er dog vel ikke uden Eksempel, at den samme Mand *har haft* to forskellige Meninger, nemlig først en Mening, som han havde dannet sig paa et vist almindeligt teoretisk Grundlag, og senere, da han maaske havde lært Sagen praktisk at kende, en anden Mening. Jeg synes heller ikke, at det var arimeligt, om de to Statsretslærere, hvis de havde udtalt sig om Sagen uden at være Rigsdagsmænd, kunde faa et andet Blik paa den, efter at de selv havde faaet med Rigsdagens Administration at gøre. Derfor forekommer det mig, at man ikke kan gøre den Indvending gældende. At det kommer an paa, fra hvilket Synspunkt man ser en Sag, skal jeg fortælle en lille snurrig Historie om. Der var i Københavns Borgerrepræsentation en Mand — jeg tror, han var Murer af Profession —, der udtalte sig om Brolægningen udenfor Raadhuset og sagde: Den er ganske rædsom daarlig gjort. Saa blev der sagt: Ja, men det er ikke Murerarbejde, det er Brolæggerarbejde. — Er det Brolæggerarbejde, sagde han, ja, saa er det brillant gjort. Paa samme Maade viser det sig i andre Forhold, at den Dom, man fælder i en Sag, afhænger af det Synspunkt, hvorfra man ser Sagen. Jeg tvivler ikke om, at den, som praktisk har haft med Ledelsen af Rigsdagens Affærer at gøre, vil faa det Indtryk, at der let forrykkes noget væsentligt, hvis man saaledes giver Rigsdagens Regnskab ud af de Hænder, hvori det nu er lagt.

Ordføreren (Johnsen): Jeg skal indskrænke mig til at gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at Sammenligningen med Mureren i Borgerrepræsentationen forekommer mig ikke ganske velvalgt, den kunde være bedre. For øvrigt skal jeg sige, at det er ikke mig bekendt, at den Mening, der har været fremsat af de to omtalte Videnskabsmænd, er blevet tilbagekaldt af dem.

Trier: Det ærede Medlem syntes ikke, det var et velvalgt Eksempel; jeg synes, det var overordentlig velvalgt. Det viser, at det kommer an paa, fra hvilken Side man ser en Sag, naar man skal danne sig sin Dom. Her er Tale om at se Sagen fra to forskellige Sider, den ene mere teoretisk, den anden mere praktisk, og saa synes jeg, det er rigtigt at henlede Opmærksomheden paa, at en Sag kan tage sig forskellig ud set fra disse Synspunkter.

Formanden: Det er vist ikke værdt at fortsætte med disse mere personlige Bemærkninger.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig ind i den akademiske Debat, der har været ført mellem Ordføreren og forskellige Medlemmer, men rette mig efter Formandens Anmodning og tale om det, der foreligger paa det Budget, jeg skal gøre Rede for.

Det er ikke usædvanligt, at der sker Overskridelser paa et eller flere Budgetter, og heller ikke, at der sker Overskridelser paa Krigsministeriets Budget, særligt paa de Konti, der er af kalkulatorisk Art. Men det interessante ved disse Overskridelser er, at de hidtil er passerede uden Indsigelse fra Statsrevisionens eller Rigsdagens Side. Det er først i Aar, at Statsrevisionen har dvælet ved de 5 Overskridelser, der har fundet Sted for det Finansaar, der her er Tale om, og gjort nogle Antegnelser ved dem. Jeg tør sige, at den har taget paa dette Budget med usædvanlig haard Haand, navnlig ved Bemærkningerne til den Overskridelse, der har fundet Sted paa Bikonto B. a. 7. angaaende Antagelsen af nogle Sekondløjtnanter til at udfylde de ledige Numre i Premierløjtnantsklassen. Her gør Statsrevisionen den Bemærkning, at som Forholdene foreligger, har der hverken i Lovgivningen paa dette Omraade eller finansielt været nogen Hjemmel for Udgivelsen af det Beløb af 33,523 Kr. 87 Øre, hvormed Bevillingen er overskredet. Dette kan jeg ikke erkende er rigtigt. Jeg gaar ud fra, at Statsrevisionen ikke i det Øjeblik, det blev skrevet, har været rigtig klar over, hvad der staar i Hærloven. Thi det